

Sanshodhan Samiksha

Humanities, Social Sciences, Commerce,
Education, Law and Language
Monthly Peer Reviewed International Research Journal
Special Issue April - 2022

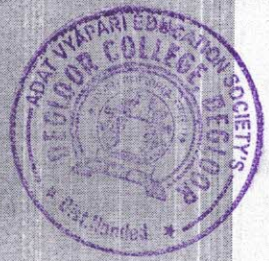

PUBLISHED

Dr. Anil Chidrawar
I/C Principal
A.V. Education Society's
Degloor College, Degloor Dist. Nanded

Impact Factor Value : 3.20

ISSN: 2278-9328

Sanshodhan Samiksha

Humanities, Social Sciences, Commerce, Education, and
Language & Law Monthly
Peer Reviewed International Research Journal
Special Issue

April - 2017

Chief Editor
Prof. Virag S. Gawande

Editor
Dr. Sanjay J. Kothari
Social Sciences

Editor
Dr. Dinesh W. Nichit
Commerce

Published By
Achhar Publication - Anuravati
(M.S.) India 444604

20	वका जगन्भारी जाहरे	सुदम विद्याभवन केंद्र आणि विद्या केंद्राची परिचय
21	भास्कर चोले	विद्यार्थ्यांचे सामासलक्षण सहा शिक्षण
22	डॉ. हृषीकेश दलाई	स्वाभी विवकापन व शिक्षण विषय वर आधुनिक शिक्षा पर प्रभाव
23	प्राणेश तुरक	संकटस्थीत अर्थशास्त्रातील जागतिकीकरण आणि गोशब्द.

ISSN - 2278-9234

हजार टन राख बाहेर पडणार आहे. तर ४२ दिवसांचा १७ लाख ५२ हजार टनांहून अधिक राख बाहेर पडणार आहे. याबाबत शासनाने तातडीने काही उपाययोजना घ्याव्यात असे मागण्यात येत आहे. याबाबत शासनाने तातडीने काही उपाययोजना घ्याव्यात असे मागण्यात येत आहे.

१ एप्रिल २०१९ रोजी विदर्भात कृषी पंपाचा अंदाज २,२२,४०९ एवढा होता. तर २०१८-१९ साली विदर्भात ३,२४,४०९ कृषी पंपाचे अधिकचे विद्युतीकरण होऊन ४,२२,४०९ कृषी पंपांचे विद्युतीकरण होऊन आहे.

शासकीय सल्ला :

विदर्भात महासभ्यता समिती करताना शासनाच्या प्रमाणित योजनेनुसार कामे कराव्यात असेल असेल. त्यासाठी शासनाने वेळोवेळी अडविले जाते. ही आश्वासने दिलेले नाही. त्यामुळे शासनाने वेळोवेळी अडविले जाते. ही आश्वासने दिलेले नाही. त्यामुळे शासनाने वेळोवेळी अडविले जाते.

निष्कर्ष :

विदर्भ विकास महासभ्याच्या अभ्यासानुसार (१९८०) शाळा तयार करायला लागले. त्यासाठी २०४८ हेक्टर जागांची १,६२४ खेडी विदर्भातील होती. त्यासाठी कमी १०० कोटी रुपये खर्च करावे लागतील. मात्र शासनाने यासाठी कोटी कोटी रुपये खर्च केले नाहीत. त्यामुळे शासनाने वेळोवेळी अडविले जाते. ही आश्वासने दिलेले नाही. त्यामुळे शासनाने वेळोवेळी अडविले जाते.

१९८२-८३ च्या तुलनेत २००८-०९ मध्ये विदर्भात माध्यमिक शाळांची संख्या (दर लोकसंख्येमागे) वाढल्याचे दिसते. विद्यार्थी नाव नोंदणीतही वाढ झालेली दिसते पण राज्यात सरासरी ओलांडणारा एवढी शिक्षा विदर्भात नेहता. शिक्षकांची संख्याही वाढल्याचे दिवने राज्यात शिक्षकांची संख्या वाढल्याचे दिसते.

१९८२-८३ च्या तुलनेत २००८-०९ मध्ये विदर्भात दर एक लाख लोकसंख्येमागे विद्यार्थी प्रवेश संख्या वाढलेली दिसते. तसेच शिक्षकांची संख्या, शाळांची संख्याही वाढलेली दिसते. एकंदरीत शासकीय शैक्षणिक सेवा सुविधा विदर्भाला पुरेशा दिलेल्या होत्या. पण प.महाराष्ट्रात खाजगी शिक्षण संस्थांचे जाळे विशेषतः पुणे परिसरत वाढलेले दिसते.

कृषी क्षेत्र :

दांडेकर समिती अभ्यास अहवालानुसार भूविकास मार्गात लोपणाचे एकूण सुमारे ८२९९.२४ लाख रुपये होते. त्यात विदर्भाचा वाटा ११६८.१२ लाख रुपये तर प.महाराष्ट्रात ४४९२.१२ लाख रुपये होते. पश्चिम महाराष्ट्रात जास्त असण्याचे कारण पीकाखालील जमीन जास्त हलका व खरीत करीत असा ८९०२.५० लाख रुपये अनुशेष होता. त्यात विदर्भ ४७९०.५० तर प.महाराष्ट्रात बाकि ४१११.०० लाख रुपयांनी विदर्भापेक्षा कमी आहे. राज्यात फलोद्यान विकास अनुसंधान २०४.१९ लाख रुपये त्यात विदर्भ १.१७ तर प.महाराष्ट्राचा २१९.०२ लाख रुपये होता. जास्त असण्याचे कारण फलोद्यान सेवा विस्तृत होती. प्रभुसीता व पी.सी. सरकार यांनी १९८५-८६ साली खत उपयोजिता, टक्कर वापर, आणि कृषी क्षेत्रातील बँकपत विदर्भात अनुक्रमे १४.४८, २५.१ व २२.९३ टक्के होते. तेच प्रमाण प.महाराष्ट्रात ७.१६, ५४.७८ व ५५.४६ टक्के होते. अर्थात माडी तफावत होती. निरराम व अनुशेष साधनात (२१९७) यांनी विकासातील अनुशेष एकूण राज्यात ७८८.५५ कोटी होता त्यात विदर्भाचा ३७७.३७ तर प.महाराष्ट्राचा ८९.२० कोटी रुपयांनी कमी होती.

राज्यात २००८ साली पीकाखालील सिंचन क्षमता कोटिपर ४८.८२, मुणे १९.३७, वारिगत ५१.५२, मराठवाडा-४४.४९ तर विदर्भात ३७.११ एवढी होती अर्थात सर्वपेक्षा विदर्भात राज्यात पश्चिम महाराष्ट्रात आणि सर्वात कमी विदर्भात होती. १ एप्रिल २००९ रोजी विदर्भात कुणी सिंचन कामगार २,४२,७११ एवढा आहे. आजच्या किमतीप्रमाणे २६०० कोटी रुपये खर्च करून येणे होते. पश्चिम महाराष्ट्रात त्याचवळी (२००९) ३,९४,४५१ कृषी पंपाचे अधिकच विद्युतीकरण झालेले आहेत व त्यावर ४२२० कोटी अधिक खर्च झालेला आहे. २००७-०८ मध्ये राज्यात विद्युतीकरण २९.९२ एवढे होते त्यात विदर्भात फक्त ३१.४०६ तर प.महाराष्ट्रात २,५२,४८६ इतकी आहे. राज्यात विद्युतीकरण खर्च ४२४.६६० कोटी आहे. पुणे विभागाला ३,२९,४६० हेक्टर तर विदर्भात २९ जिल्हात २९२० हेक्टर आहे. अर्थातही विदर्भात वीज वापर फारच कमी आहे.

आर्थिक क्षेत्र :

दांडेकर समितीच्या अभ्यास अहवालानुसार राज्यात २६४ अर्थीक कंपन्या प्रभुसीता, त्यात ५० विदर्भात (२२,९२) अनुशेष विदर्भात तर पश्चिम महाराष्ट्रात २२०० कंपन्या आहेत. त्यात ५४२२

अनुशेष ७५६० होता. त्यात विदर्भात १४७३ तर प. महाराष्ट्रात ३२२६ खाटांचा होता. आरोग्य सेवांचे उपाय मुख्य अनुशेष राज्यात २२,१२१ लाख रुपये तर विदर्भात ४९२१.६० लाख रुपये हा. पश्चिम महाराष्ट्रात अनुशेष जास्त होता. कारण येथे खाजगी आरोग्य सेवेचा आधार घेतलेला नाही त्यामुळे प. महाराष्ट्राचा अनुशेष जास्त दाखविला आहे. प्रभुसीता व पी. सी. सरकार यांनी विदर्भात आरोग्य केंद्रांचे व रुग्णालयातील खाटांचे प्रमाण ३०.३४% व २६.७३% होते. त्याचवेळी पश्चिम महाराष्ट्रातील हेच प्रमाण ४१.०% व ५१.२१% होते यावरून आरोग्य सेवेतील असंतुलन लक्षात येते. निदेशांक व अनुसंध समितीच्या मतानुसार आरोग्य सेवेतील अनुशेष रुपये १२२३ कोटी होता. त्यात विदर्भात २१३.१६ कोटी रुपये होता.

२००८-०९ पर्यंत एक लाख लोकसंख्येमागे उपलब्ध दवाखान्यांची संख्या अजकडेबाबत गुणवत्ता जिल्ह्यात घटलेली आहे. आरोग्य सुविधेबाबत अनेक जिल्हे खुपच मागास आहेत. प्राथमिक आरोग्य केंद्रांच्या बाबतीत फक्त नागापूर जिल्हा राज्यसरासरीपेक्षा खाली आहे. बाकीचे सर्वच जिल्हे राज्यापेक्षा वसंतरीला आहेत गडचिरोली जिल्हा तर अक्कल स्थानावर आहे. गडचिरोली जिल्हात ५९ प्राथमिक आरोग्य केंद्र आहेत. दर एक लोकसंख्येमागे ११ सरकारी रुग्णालये असल्याचे दिसते. या बाबतीत फक्त गडचिरोली जिल्हा वगळता अन्य १० जिल्हे राज्य सरासरीपेक्षा खाली आहेत.^{३२}

विदर्भात आरोग्यसुविधेबाबत शासनाचा प्रयत्न होत असला तरी सुविधेबाबत स्थित वेगवेगळे झाल्याचे दिसते विशेषतः कुवोषणाचे प्रमाण घातक ठरत आहे. आरोग्य सुविधेची व्यवस्था प्रत्येक जिल्ह्यात नाही.

रस्ते विकास :

१९६१ ते १९८१ पर्यंत २० वर्षांत रस्ते विकास योजनेला उरलेले लक्ष्य निर्वाही करदास महाराष्ट्रात रस्त्यांचा अनुशेष ३१,८२८ कि.मी.चा निर्माण झाला. त्यात विदर्भाचा अनुशेष १२७८२ कि.मी. (४४.२१%) होता. त्याचवेळी तीन विभागांचा एकूण अनुशेष १६,७४३ कि.मी. (५५.७९%) होता. १९ अनुशेष बाबत प. महाराष्ट्राशी तुलना केली असता विदर्भाचा अनुशेष पश्चिम महाराष्ट्रापेक्षा ८,३३९ कि.मी. ने (२६.१८%) जास्त होता.^{३३} दांडेकर समितीच्या मतानुसार १९८२ साली महाराष्ट्रात २०,८२९ खेडे रस्त्यांशी जोडली गेली नव्हती. त्यात विदर्भात ७३३३ (४१.१७) इतर तीन विभागात २०,४५७ (५८.८३%) होती तसेच रस्ते मागासलेपणात एकूण रुपये अनुशेष ६००२० लाख रुपये होते त्यात विदर्भाचे २९,१४३ लाख रुपये (४८.५५%) उर्वरित तीन विभागांचे एकूण रुपये २०,८७७ लाख (५१.४५%) आहे.^{३४} प्रभुसीता व पी.सी.सरकार यांच्या अभ्यासानुसार रस्ते विकास विदर्भात लक्षात घेता गिरी १९८५-८६ साली राज्य सरासरी पेक्षा खाली होते. म्हणजेच अविकसित होते त्याचवेळी पश्चिम महाराष्ट्रातील सर्वच जिल्हे विकसित स्तरात होते.^{३५} निदेशांक व अनुशेष समितीचे मते राज्यात रस्ते विकास अनुशेष २३२७-१६ कोटी रुपये दाखविला त्यात विदर्भाचा हाटा ९९००९ कोटी रुपये (४२.६८%) विदर्भाचे मागासलेपण अधिक आढळते.^{३६} ३१ मार्च २००८ रोजी विदर्भात रस्त्यांच्या बाबतीत विदर्भात लक्ष गाढलेले होते. पण राज्य महामार्ग आणि जिल्हा महामार्ग बाबतीत २००८ साली

होती. त्याचवेळी उर्वरित महाराष्ट्राची १००% प्रगती होती. अन्य जिल्हा जगाच्या बाबतीत उर्वरित महाराष्ट्राची ७९% होती तर उर्वरित महाराष्ट्राची १०० % च्या आत होती. गाव रस्त्यांचे उद्दिष्टे मात्र ५६% पूर्ण होऊ शकले होते. ही चिंताजनक बाब होती. ३१ मार्च २००८ रोजी राज्यातील ३३४ खेड्यांना रस्ते नसू शकले. सर्वांत जास्त खेडी विदर्भात १७३ होती. जवळपास ५८.०% होती.

१ एप्रिल २००९ रोजीचा रस्त्यांच्या एकूण अनुशोधापैकी विदर्भातील ७५.८८% मराठवाडा ८.८७% तर कोकण, नाशिक व पुणे विभाग मिळून उर्वरित महाराष्ट्र १५.२५% हाता. वाडेकर समितीच्या अनुशोध मूल्याप्रमाणे १ एप्रिल २००९ रोजी विदर्भाचा रस्त्यांचा अनुशोध दूर करावला ६५०० कोटी रुपये खर्च करावे लागेल. ३१ मार्च २०११ रोजी राज्यात कोणत्याच रस्त्याने न जोडलेली खेडी २२७ होती त्यापैकी विदर्भात १०९ (४८.१%) होती. एकंदरीत १९८० नंतर विदर्भात काही प्रमाणात रस्त्यांचा अनुशोध घेत केल्याने प्रगती झालेली आहे. पण अनेक समितीच्या अभ्यास अहवालावरून राज्य स्तरावरील इतर विभागाच्या तुलनेत विदर्भ मागास राहिला आहे.

उद्योगधंदे व रोजगार :

विदर्भ विकास महासभेच्या अभ्यासानुसार १९६० ते १९७८ या १८ वर्षांच्या दरम्यान महाराष्ट्रात एकूण ३६९० कारखाने होते. त्यात विदर्भात फक्त १५६ तर कोकण व पश्चिम महाराष्ट्रात ३१५९ होणे अर्थात ८२% आद्यौगिक उत्पादन कोकण व प.महाराष्ट्रात केंद्रीत झालेले होते. वि.वि. महासभेच्या मत उद्योगाबाबतीत विदर्भाचा २००० कोटी रुपयांचा अनुशोध निर्माण झाला आहे. १९८०-८१ साली विदर्भात कापूस उत्पादन ४९.८७,९१६ किंवाटल असून सुतगिरण्या ५ तर प.महाराष्ट्रात ८,९८,०३६ किंवाटल कापूस आणि सुतगिरण्या मात्र २१ होत्या. १९६० ते १९७८ या काळात जेवढे उद्योग सुरू झाले त्यात २,६७,७०८ लोकांना रोजगार उपलब्ध झाला. त्यावेळी विदर्भात १,१२६ लोकांना (०.४३%) तर कोकण व पश्चिम महाराष्ट्रात १,४८,३५८ लोकांना रोजगार मिळाला होता.

वाडेकर समितीच्या मतानुसार १९६२ ते १९८३ या काळात शासनाने उद्योगधंद्यासाठी विविध सुविधा पुरविल्या त्यात उद्योगासाठी ९८०५ प्लॉट्स वितरित केले. त्यात १८०६ (१८.३०%) विदर्भात प.महाराष्ट्राला ४९०१ प्लॉट्स (४९.९८%) वितरित केले. याच काळात महाराष्ट्रात उद्योगासाठी ९३१६.१० लाख रुपये खर्च केले. त्यात विदर्भ ११२५.५४ (१२.०%) तर कोकण व पश्चिम महाराष्ट्र ८ कोकणाला अनुक्रमे ३५१५.६८ (३७.८७%) व ३७९४.९६ (४०.३३%) लाख रुपये खर्च करण्यात आले. १९८१ साली महाराष्ट्रात एकूण कामगारांची संख्या ५,८३,३४४ होती. त्यात विदर्भात केवळ ९५,३७५ (१६.२१%) प.महाराष्ट्रात ३०१८५४ (५१.३०%) असे प्रमाण होते.

योगेश्वर काळे व व्ही.एम.वंश यांच्या अभ्यासानुसार १९९२ साली महाराष्ट्रात रस्त्यांचे उर्वरित कारखान्यातील कामगारांचे सरासरी प्रमाण १४५०.६५ होते. त्याचवेळी विदर्भात १९३०२ कामगार तर उर्वरित महाराष्ट्राचे सरासरी प्रमाण १९६९.९२ होते. १४

३२. जानेवारी २००८ रोजी विशेष आर्थिक क्षेत्र संख्या गुंतवणूक आणि रोजगार गुंतवणूक आदि अर्जात कोकण व विदर्भात तर सर्वांत जास्त कोकणाला २५ हजार तर पश्चिम महाराष्ट्रात २५ पराठवाडी २४ हजार तर मराठवाड्यात गुंतवणूक सर्वांत कमी कराठवाडी ४० हजार कोटी रुपये निवृत्त १९९२

कोटी रुपये सर्वात जास्त गुंतवणूक कोकण १,०,५८१ कोटी रुपये त्यानंतर प.महाराष्ट्रात २१,६६८ कोटी रुपये आहेत. रोजगार क्षमता सर्वात कमी मराठवाडा १.५६ लाख, विदर्भात ५.१९६ लाख, कोकण सर्वाधिक रोजगार ४२.०५ लाख तर प.महाराष्ट्रात ११.३७ लाख आहे.

२१ डिसेंबर २०१८ रोजी सूक्ष्म, लघु आणि मध्यम प्रकल्प विदर्भात २१७१८ तर प.महाराष्ट्रात २१० आहेत. त्यातील रोजगार क्षमता १४६८९६ एवढी आहे. जास्त प्रकल्प हे पुणे, अहमदनगर आणि नाशिक विभागात आहेत. त्यांचो रोजगार क्षमताही सर्वाधिक आहे. तर मराठवाड्यात तुलनेम १०.८१५ कोटी प्रकल्प ११५ आहेत आणि रोजगार क्षमता ४८७९८ एवढी आहे. ही सर्वात कमी रोजगार क्षमता आहे.

सामाजिक विकास योजने अंतर्गत (२००७) औद्योगिक विकास वाढीची तरतूद आहे. त्यात अक्षमता सर्वात जास्त भागास तालुके मराठवाड्यात ७०, विदर्भात १०९ आहेत. तर कोकण १०० आहेत. मध्ये त्याचे प्रमाण कमी आहे उद्योगात विकसित तालुके पश्चिम महाराष्ट्रात जास्त आहेत.

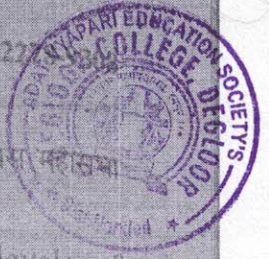
सहकारी उद्योग (२००८-०९) सर्वात जास्त सहकारी उद्योग पुणे, ३४, नाशिक-२६, कोकण २३ आहेत सर्वात कमी विदर्भात -७ आहेत मराठवाड्यात १३ आहेत. सर्वात कमी रोजगार विदर्भात ३०० एवढी आहे. सर्वात जास्त रोजगार क्षमता पश्चिम महाराष्ट्रात आहे.

एकदरीत मोठी, लहान उद्योग, त्यांची संख्या, भांडवल गुंतवणूक आणि रोजगार या बाबतीत कोकण-बृहन्मुंबई वगळून) नाशिक, पुणे मोठ्या फरकाने पुढे असल्याचे दिसते. तर अहमदनगर, नाशिक आणि नागपूर हे मोठ्या फरकाने मागे असल्याचे दिसते. अर्थात औद्योगिक विकासाच्या बाबतीत विदर्भात भागास राहिलेले आहे. पश्चिम महाराष्ट्रात उद्योगासाठी विदर्भातील खनिजसंपत्ती वापरून विदर्भात प्रमाणात वापरली जाते. आणि ज्या विदर्भात मुबलक खनिजसंपत्ती वनसंपत्ती वीज आहे. त्यांना रोजगारासाठी पुणे, नाशिक, ठाणे मुंबईकडे जावे लागते. १६

अशा प्रकारे शासकीय - गैरशासकीय समित्यांच्या अभ्यास अहवालावरून विदर्भ हा पश्चिम महाराष्ट्राच्या तुलनेत फारच मागास असलेले स्पष्ट होते.

संदर्भ सुची :-

1. op-cit, indicators and backlog committee, २०००, page ४७-४९
2. पूर्वोक्त, उखळकर आ. श्रा. १९८३, पृ. १०-११
3. Kale yoganand and v. m. vaidya, १९९०, separate v. darbona, page १-३
4. अर्थबोध पत्रिका खंड ९ अंक १२ मार्च २०११, पृष्ठ-१६, १७
5. अड.मधुकर किमतकर, १४ ऑगस्ट २०१०, भविष्यातील विकासासाठी रोजगार विदर्भात वापरण्यात अन्य पर्याय नाही. विदर्भाला सुखी करा, साधना, पुणे, पृष्ठ- २३
6. हेमंत अरुणगता कडुकर, २००६ जूने, विदर्भाचे मागासलेपण नाही विदर्भाला सुखी करा, साधना, पुणे, पृष्ठ- २३
7. मधुकर किमतकर, १४ ऑगस्ट २०१०, भविष्यातील विकासासाठी रोजगार विदर्भात वापरण्यात अन्य पर्याय नाही. साधना पुणे पृष्ठ २२, २३

८. अर्थबोधपत्रिका खंड ९ अंक १२ मार्च २०११ पृष्ठ २२, २३
९. उखळकर आ. श्रा. १९८३, विदर्भ : आर्थिक विकास आणि अनुशास, विदर्भ विकास महत्सभा प्रकाशन नागपूर, पृ. ५-७.
१०. prabhu seeta, k and p. c. sarkar, १९९२ Identification of levels of development :case of maharashtra. economic and political weekly- (EPW) september page-१९३५-१९३६
११. Report of Indicators and backlog committee, २००० Government of maharashtra, Department of planing, bombay page. ४०-४१
१२. पुर्वोक्त, उखळकर, आ. श्रा. १९८३, पृ ८, ९
१३. अड.मधुकर किमतकर, १४ ऑगस्ट २०१०, धविष्यातील विकासकरीता वेगळ्या विदर्भ राज्याशिवाय अन्य पर्याय नाही. विदर्भाला सुखी करा, साधना, पुणे, पृष्ठ- २३
१४. हेमंत अरुणराव कडुकर, २००६ जुलै, विदर्भाचे मागासलेपण आणि विदर्भ विधानिक विकास मंडळ : एक अभ्यास, राज्यशास्त्र व लोकप्रशासन विभाग, पुणे विद्यापीठ पुणे. (अप्रकाशित)
१५. महाराष्ट्राची आर्थिक पाहणी, २००८-०९ अर्थ व सांख्यिकी संचालनालय नियोजन विभाग महाराष्ट्र शासन मुंबई. पृष्ठ-११०
१६. महाराष्ट्राची आर्थिक पाहणी, २००८-०९ अर्थ व सांख्यिकी संचालनालय नियोजन विभाग महाराष्ट्र शासन मुंबई. पृष्ठ-१०८, १०९, ११०, १११

Dr. Anil Chidrawar
 I/C Principal
 A.V. Education Society's
 Degloor College, Degloor Dist. Nanded